

Üldkoosoleku arutelude kokkuvõtted

Miks meil on vähe ägedaid eestvedajaid? Mida teha?

Vahel tundub, et kõik lihtsalt õpetavad, vähe on päriselt tegijaid. Kas tõesti peab kaasama vägisi, et inimesi õnnelikuks teha? Tihti saab siis tegelikult ka silmad särama. Ei tea miks nad ise pelgavad? Kas ehk ei julge võtta vastutust teiste eest?

Millegipärast tulevadki juhid teistest sektoritest või kasvavad noorte seast. Nemad ei oota nii palju tunnustamist, vaid tahavad ära teha.

Teiste kaasa kutsumisel peab idee kõnetama. Peame enam veenma ja motiveerima neid, kelles näeme juhipotentsiaali. Organisatsioonide vahel on vaja koostööd ja võrgustikke, et eestvedajad üles leida ja neile tegutsemiseks võimalused luua. Ettevõtlikkus peab tõusma ausse ühiskonnas tervikuna.

Miks liikmeid ja vabatahtlike nii vähe juurde tuleb? Mida teha?

Inimesed ei taha end siduda. Mõni arvab, et ei ole pädev aitama, teine ei usu, et temast midagi sõltub. "Auru" on vähe.

Äkki on midagi paremat! On vaja teenida oma igapäevast leiba ja vaba aega jääb vähe. Kui saaks leiva kätte 8 tunni tööga päevas, saaks teha rohkem vabatahtlikku tööd.

On üldse kaasamine eesmärk omaette? Kui teed oma tööd nii, et selle kasulikkus on kaugele näha, ehk tulevad siis ka inimesed. Hea maine tõstab populaarsust. Tasub pakkuda võimalust tulla kokku üht kindlat probleemi lahendama.

Miks meie mõju otsustele on nõrk? Mida teha?

Me ei tea ja meid ei huvita. Mõnda huvitab, aga nendest osa viriseb vaikselt omaette, ja seda häält ei ole ka kuulda. Neid, kes räägivad, on nii vähe, et neid ei võeta lihtsalt tõsiselt. Virinal ei ole tihti ka argumente.

Ehk suhelda õigete inimestega, tulla rohkem tänavatele? Igal juhul tuleb tegutseda, mitte ainult rääkida. Vähemalt mitte ainult suletud ruumides. Ja nõuda ametnikelt enda tegevusest rääkimist.

Eesti on keskea kriisis, riigikorraldus laiemalt. Veidi segab mentaliteet "Meie teame kõige paremini" riigis. Ehk aitaks põlvkonnvahetus kogu ühiskonnas.

Miks meie organisatsioonidele nii vähe annetakse? Mida teha?

Oleme küsinud? Usume ise oma ettevõtmisesse? Mis on see suur asi, mille jaoks abi vajame, mitte pudi-padi? Võib-olla on teisigi, kes tahavad sama probleemi lahendada või eesmärki saavutada?

Nõuanne on küsida inimese, mitte interneti käest. Näha vaeva rääkimisega. Küsida kogemusi neilt, kellele annetakse. Kasutada julgemalt atraktiivsemaid viise annetuste leidmiseks: vähe on nii tuluõhtuid kui lennukaid ideid.

Anna tagasisidet annetajatele, hoia sidet, loo usaldus. Räägi oma saavutustest avalikult, kiida end, kogu tuntust.

Miks me ei leia endast erinevatega (rahvus, vanus, taust) ühist keelt? Mida teha?

Kas ise märkame sildistamist oma tekstis? Kodanikuühiskonna eestvedajad ise peaksid eeskuju näitama, oma sõnakasutust kontrollima. Me ei näe tihti enda sõnumites olevaid (negatiivseid) hinnanguid teistsugustele. Ka sallimatuse taga on põhjused – inimesed ei tunne end aktspteerituna.

Meediapilt ei soosi sallivat suhtumist, erinevusi kardetakse. Ka kooliprogramm ei toeta hoolivusepõhist probleemipüstitust.

Õrnade teemade vältimine viib selleni, et kogukonnad eralduvad teineteisest.

Peame harjutama empaatiat. Isiklik suhtlus aitab hirmude vastu. Sunniviisiliselt ei samastuta. Tuleb tunda huvi teiste kultuuride vastu, tunda huvi erinevuste ja sarnasuste vastu. Tuleb otsida ühisosa. Näiteks jalgpallimängus ei sildistata.

Stereotüüpide kummutamine avalikus ruumis on oluline – naised on erinevad, mitte üks sarnane grupp. Rohkem kontakte on vaja venekeelsest kogukonnast, kindlasti on neid, keda sinu ühenduse teema huvitab.

Astu ise esimene samm. Ole valmis teise poole (valusaid) lugusid kuulama ja mõistma. Kampania korras igale eestlasele "teistsugune" sõber – suhtumine muutub läbi isikliku suhtlemise. Näiteks haridusvaldkonna inimesi koolitatakse praegu soovaldkonnas pädevaks, õpetajad on rohkem mõistvad kui koolidirektorid ja teised juhid.

Miks me nii vähe teenime? Mida teha?

Unistame likviidsusest, iseseisvusest, sõltumatuses.

Kas saaksime pideva teenimise paine asemel rohkem kaasata vabatahtlikke - inimesed on oluline ressurss. Ja võib-olla saame nii rohkem tehtud. Rohkem koostööd tööandjatega, kes soodustavad vabatahtlikku tegevust tööajast või siis ülikoolidega neile praktikakohti pakkudes.

Kas sul on oma teenused ja tooted? Milline on sinu oma niši-sihtrühm, sinu ärisuund? Kui ise ei oska seda välja töötada, on mõistlik leida selleks vajalike teadmiste ja oskustega inimene. Müü seda mis sul on - oma kanalit, võrgustikku, kontakti sihtgrupiga, emotsiooni. Müü teadmisi, kogemusi, üritusi.

Rohkem koostööd partneritega, kes annetaksid oma tulust osa neile, kellel on missioon kuid keeruline äriplaani teha. Partnerite otsimine ja hoidmine, ettevõtete soodustused ja hinna-alandused.

Tööd on vaja teha pankadega (hoiakud, teadmised), et saaks laenu ja krediiti.

No ja liikmemaksud - kontrolli alla!